

VILÁGPOSTA

Újfolyam, XVI évf. 1. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2020. tavasz

„Én élek és ti is élni fogtok”

Jn 14,19

„Padre, ez a mi
Szent Rita-kápolnánk...”
Missziós levél Argentínából
– 5. OLDAL

Jézusnak fel kellett
támadnia a halálból
Húsvéti elmélkedés
– 7. OLDAL

Élő tanúságtétel
az emberek között
Misszió a togói tartományban
– 10-11. OLDAL

Együtt imádkoztak evangélikusok és római katolikusok

Az ökumenikus imahét keretében közös istentiszteletet tartottak a vasvári plébániához tartozó Püspökmolnáriban. A helyi római katolikus és evangélikus egyházközségek tagjai január 22-én este a katolikus templomban gyűltek össze. Az istentiszteletet *Magung Fransis SVD* plébános és *Mawasala M'bela Fabien SVD* káplán vezették, míg az elmélkedést *Gregersen-Labossa György* evangélikus lelkész tartotta.

Az idei imahét központi története Pál apostolnak és útítársainak Rómába tartó útja volt, amikor is a tengeren hajótörést szenvedtek és Málta szigetére sodorta őket a víz. „Nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...” (ApCsel 28,2) – idézte az imahét mottóját *Gregersen-Labossa György*. Kiemelte, hogy a Krisztusban való egység megteremtése mellett nekünk, keresztyéneknek együttes feladatunk, hogy mind globális, mind pedig helyi szinten felkutassuk a rászorulókat, hiányt szenvedőket, és ne legyünk restek meghallani kéréseiket. Hozzátette, egyúttal példát is kell mutatnunk, hogy másokat is segítségnyújtásra készítsünk.

Az elmélkedést követően a hívek közreműködésével egytemes könyörgések hangzottak el a keresztyén egységben megvalósuló megbékélésért, megvilágosodásért, reményért, bizalomért, erőért, vendégszeretetért, megtérésért és nagylelkűségért.

Az istentisztelet a *Himnusz* eléneklésével zárult, ezután pedig agapé várta a résztvevőket a szomszédos faluházán.

Palkó Zsolt

Missziós barátok találkozója

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban, Budatétényben

- 2020. MÁRCIUS 29.
- 2020. ÁPRILIS 26.

- 17.15 – szentségimádás és gyónási lehetőség • 18.00 – szentmise
- 19.00 – előadás • 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

A Missziós Titkárság sárga csekkjei „Köszeg” felirattal és anélkül is érvényesek, használhatók befizetésre. Jelenleg még mindkét fajta csekk forgalomban van, a „Köszeg” feliratos csekkek kivonása folyamatosan történik. Adomány befizetésével kapcsolatos kérdések esetén is forduljanak hozzánk bizalommal a szokásos elérhetőségeinken!

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu

Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Tete Remis SVD tartományfőnök

Szerkesztő: Szalontai Anikó

• Tördelés: Peidl Péter

Rendi konzulens: Chavvakula Lourduraj SVD

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
tel.: +36-30/338-3699

Nyomatás: FOCUS-PREMIER Kft.

Felelős vezető: Hlinka Zsolt

ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel és adományok:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG

• 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.

• tel.: +36-30/418-9196

www.missziostitkarsag.hu

Adományok, miseszövetségi befizetések:

10700024-69018251-51100005 (CIB)

Adományozás online: www.missziostitkarsag.hu

Kérésre csekket küldünk.

„Én élek, és ti is élni fogtok” (Jn 14, 19)

2019. december végén bejelentették, hogy Kína egyik városában, Vuhanban koronavírus-járvány tört ki. A járvány nemcsak Kínában veszélyezteti az emberéletet, hanem az egész világon, minden kontinensen. Ezért a WHO globális egészségügyi vészhelyzetet hirdetett, és mindenhol fáradoznak a járvány megfékezésén.

Az elmúlt napokban figyeltem a híradásokat a járványról. Az egyik híradó képei különösen megráztak. A bejátszásban egy fiatal édesanyjáról és a 7-8 éves kislányáról volt szó. Az édesanya ápolónő, aki koronavírussal fertőzött betegeket ápol. A járványveszély miatt az édesanyának távol kell maradnia a családjától. A kislánya azonban ezt nem bírta sokáig, ezért engedélyt kapott arra, hogy szigorú szabályokat betartva meglátogassa az édesanyját. Nem mehetett túl közel hozzá, csak biztonságos távolságból válhattak szót egymással. Az édesanya távolról próbálta megvigasztalni zokogó kislányát. Végül úgy búcsúztak egymástól, hogy úgy tettek, mintha megölelnék egymást. Ez a kép nagyon megrázó volt számomra.

Az intézkedések célja egyértelmű: ne fertőzödjének meg, mindketten maradjanak életben. Ezért meg kellett szakítaniuk a kapcsolatot, ami azonban nem volt könnyű. Ez a történet csak egy a sok közül, és reméljük, jól végződik... De hány és hány értékes életet veszítettek el már a túlélők, hány embert, akit szerettek. Mindannyiunk feladata, hogy szüntelenül imádkozzunk a koronavírus-járvány megfékezéséért.

Hogy elnyerjük az örök életet, állandó kapcsolatban kell lennünk Jézus Krisztussal. Húsvét lényegi üzenete, hogy Jézus legyőzte a halált és feltámadt a harmadik napon. A krisztusi történet megmutatja számunkra, nincs miért kételkednünk az örök életben. Van értelme a Krisztusba vetett hitnek. A mi hitünk nem üres, van alapja, van kiben és miben hinnünk.

Krisztus feltámadása bebizonyította, hogy egy új életben részesülhetünk, amely a halálon túl létezik. Jézus biztat, hogy őáltala, ővele és őbenne mi is élni fogunk, eljutunk az örökkévalóságba. Mindenkinek, aki hisz őbenne, ingyenesen adja ezt a kegyelmet. Mindannyian meghívást kaptunk Jézustól,

hogy csatlakozzunk hozzá és fogadjuk el ezt az ajándékot. Ő az örök élet forrása, nélküle nincs életünk.

Idén a húsvéti időben értékeljük az ajándékba kapott új életet, legyünk hálásak a feltámadott Jézus Krisztusnak! Áldott húsvéti ünnepet kívánok mindenkinek!

Tete Remis SVD
tartományfőnök

Búcsú Kalló József atyától

2019. november 30-án a szombathelyi papi otthonban, szentségekkel megerősítve, Kalló József verbita atya visszaadta lelkét az Úrnak.

A Békés megyei Kevermesen született 1932. augusztus 9-én. 1942-ben jelentkezett a verbitákhoz, a társaság akkor megnyíló kiskunfélegyházi Szent István Misszióházába. Középiszkolai tanulmányait, mint a többi növendék, a helyi gimnáziumban végezte. 1947-ben Kőszegre került a Szent Imre Misszióházba, majd 1949-ben tett elsőfogadalmat. 1950-ben a szerzetesrendek felosztása után Pannonhalmára került, ott érettségizett.

Ezután hazament, és 1953-ig, amikor behívták katonának, a kisvasútnál dolgozott. A katonaságnál munkaszolgá-

lat várt rá is 1955-ig. A leszerelés után több szemináriumba is jelentkezett, végül a Pécsi Egyházmegye vette fel. A püspök a győri szemináriumba küldte, amit 1960-ban fejezett be. Péccsett szentelték pappá.

Harminc évig szolgált az egyházmegyében. Káplán volt Iregszemcsén, Göröcsönyben, Tamásiban, plébános Bükkösdön és Kétyen. 1990-ben rövid ideig a Váci Egyházmegye területén dolgozott, majd a Székesfehérvári Egyházmegyében Székesfehérvár-Szárzáréren, Csákberényben és Zámolyban.

2015-ben a társaság a budatétényi rendházba hívta a fiatalok mellé, ahol „nagyapapai minőségben” 2019 októberéig helyt állt. Egészségi állapota azonban megkívánta az állandó ápolói

felügyeletet, ezért a szombathelyi papi otthonba költözött. Többet volt kórházban, mint az otthonban, de a szenvedést fegyelmezetten viselte.

Öleljen magához a mindenható Isten!
Tóth Zoltán SVD

Az Eucharisztia tanúságtételünk forrása

Szent Arnold ünnepe Budatétényben

Ahogy már több éve szokás, január 15-én, *Janssen Szent Arnold* emléknapján, idén is meghívtuk az Isteni Ige Társaságának jötevőit egy találkozásra. Alapító atyánk ünnepe egyben a budatétényi lelkipályasági ház búcsúja is.

Eljöttek a rendtestvérek Kőszegről, Körömből, Vasvárról és Mélykútról, a jötevőink szerte az országból, orvosok, ügyvédek, mérnökök, médiamunkatársak, imaközösség-vezetők, önkéntesek és missziós barátok. Meghívtuk rendtestvérünket, *Michael August Blume SVD* apostoli nunciust, aki magyar nyelven mutatta be a szentmisét nekünk. Az evangélium utáni buzdító szavait *Juhos Ferenc SVD* atya, körömi plébános olvasta fel.

Az elmélkedés középpontjában az Eucharisztia és a misszió szoros összetartozása állt, ami különösen is aktuális a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus évében, és amit érdemes megfontolni személyes és családi lelkiéletünk fejlődése érdekében.

„Szent Arnold és az általa alapított szerzetescsalád életében az Eucharisztia tisztelete hangsúlyos helyet kapott. Krisztus köztünk való szentségi jelenléte a forrása a misszióknak és a bátor tanúságtételnek. A Szentlélek Szolgáloi Örökimádó Nővérek küldetése is ez: imádkozni az Eucharisztia előtt a misszióért. Ezzel a kitartó imádsággal, adorációval tanúságot tesznek arról, hogy az Eucharisztia és a misszió nagyon is összetartozik... Krisztus eucharisztikus jelenléte legyen tanúságtételünk forrása. Tanúskodjunk lelkesen, akkor is, amikor az emberek azt gondolják, hogy nincs szükségük Istenre. A Szentlélek egyesítsen minket alapító atyánkkal!”

A szentmise után az ebédlőben folytattuk az ünneplést. Először a verbita atyák és testvérek vidám énekeket énekeltek a saját nyelvükön. A jelképes

ajándékok átadása után következett a finom vacsora. Az agapé után folytattuk az éneklést. Ezúttal már magyar nóták és slágerek is előkerültek, melyek éneklésébe a jelenlévők is örömmel bekapcsolódtak.

Zárszóként idézem *Tete Remis SVD* tartományfőnök atya szavait, melyekkel kifejezte szívből jövő köszönetünket minden jötevő felé a vacsora elején. Nemcsak azoknak, akik jelen voltak, hanem mindazoknak, akik szerte az országban élnek és bármilyen formában támogatnak bennünket: „Ti vagytok azok a láthatatlan emberek, akik a missziós tevékenységeinkben segítetek minket. A rendtartományhoz tartozó

verbiták nevében hálánkat fejezzük ki minden barátunknak és jötevőnknek a szívből megtett gesztusokért, imádságokért, támogatásokért és buzdításokért a misszióknak. Igaz, hogy a szolgálat, amit itt, Magyarországon végzünk, csak egy csepp víz, »csak egy csepp a tengerben. Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger« – mondta Kalkuttai Szent Teréz anya.”

Szabó Alex SVD

„Padre, ez a mi Szent Rita-kápolnánk...”

Missziós levél Argentínából

Kedves testvérek! Szeretettel köszöntelek benneteket.

2014 februárjában helyeztek át a mostani helyemre, Bernardo de Irigoyen-be. Ez a kisváros az argentin-brazil határon található – olyannyira, hogy a főutca egyik oldala Argentínához tartozik, a másik már Brazíliához. A templom védőszentje *Munkás Szent József*. Tizenhat kápolna tartozik hozzá.

Amikor átvettem a plébániát, meglehetősen szegényes állapotok uralkodtak itt. A leköszönő plébános azzal fogadott, hoztam-e kelyhet, mert az itt nincs. Hát, gondolhatjátok, mennyire meglepődtem. De azt mondtam, sebjaj, a missziós a jég hátán is megél, csak jég fogad elég!

Mivel védőszentünk napja május 1-je, így a templombúcsú elég közel volt már. Lázasan elkezdtem szervezni és felmérni, mi a legfontosabb teendő. Egy templomban a világításra és a hangosításra különösen oda kell figyelni, és itt mind a kettő igen hervadt volt. Úgy döntöttem, a hangosítás elsőbbséget élvez.

Május első napján megsütöttünk 200 kilogramm marhahúst és 10 malacot, ezeket délben eladtuk, és az ebből befolyt összeg, valamint a plusz adományok birtokában leutaztam Posadasba. A piacon vettem hangfalakat, erősítőt és keverőpultot, amiket nagy örömmel

vittem haza. Útközben már azon fantáziáltam, milyen remek lesz a hétvégén, a búcsúi misén az új hangosítás...

Amikor megérkeztem, a technikus felvilágosított, hogy kábelek is kellenek ám. Rendben, mondtam, megvesszük. Na, ekkor jött a meglepetés: 200 méter méregdrága kábel kellett, egy kisebb vagyon volt az ára. Még szerencse, hogy itt nem ment ki a divatból a „hozom”-ra vásárlás, így sikerült a technika fölszerelése, és a hívek is meg voltak elégedve. A hangosítást ráadásul a zenekar is tudja használni.

De a munka nem állt meg, a következő lépés a világítás rendbetétele volt, és az ablakokat is ki kellett cserélni. Erre a hívek adták össze a pénzt. A tetőlemezt pályázaton nyertük, így azt is le tudtuk cserélni.

A következő évben – szintén a templombúcsú környékén – a padlóburkolat volt soron. Elmentem Brazíliába, hogy vásárolok 330 négyzetméternyi járólapot, ami azt jelenti, átmentem az út túloldalára. A kereskedésben az eladó azt mondta: egy raklapon 470 négyzetméternyi anyag van, és meg kell vennem az egész csomaggal. Anyyira olcsó volt, hogy belementem az üzletbe, és nem is bántam meg, ugyanis aztán történt valami, amire nem számítottam.

Itt mindent magánpénzből, önerőből fizetnek, így a kápolnák építését is. Tizenkilenc évvel ezelőtt a városban elkezdtek egy kápolnát felépíteni a főút mellett, de a falak felhúzásánál tovább nem jutottak. Naponta elmentem mellette, és mondták is az emberek: „Padre, ez a mi Szent Rita-kápolnánk, de félbeszakadt az építkezés, mert elfogyott a pénz.”

Az építkezés drága dolog, így én sem gondoltam arra, hogy folytassam. Ám Argentínában furcsa törvények vannak, például ha valaki felver egy sátrat egy telken, nehéz őt onnan kitenni. Egyszer csak jött egy telefon, hogy menjek, mert el akarják foglalni a kápolna telkét. Odasiettem, de szerencsére nem volt ott senki. Azonnal eldöntöttem: építkezni fogok.

Bemondtuk a rádióba is, hogy adományokat gyűjtünk. Jöttek is a felajánlások szépen, haladt az építkezés, de a tetőnél elakadtunk. Ekkor jött segítségemre a polgármester és egy építési szakember, így aztán tető is került a kápolnára, a padlóhoz pedig – csodák csodája – pont elég lett a templomból maradt fehér járólap.

Kitaláltuk, legyen fekete a szegélye, középre pedig egy keresztet rakjunk ki más lapokból. Csak próbaképpen elhelyeztem a földön pár járólapot, amikor a sekrestyés barátom, *Roberto* az mondta: „Padre, tisztára úgy néz ki, mint a ferencesek San Damianó-i keresztje!” És tényleg. Kis kiegészítéssel meg is formáltuk, gyönyörű lett.

Lenne még mit mesélni, de azt majd a következő levélben. Addig is köszönöm és továbbra is kérem imáitokat!

Varga János svd

Át tudunk-e térni a szeretet útjára?

Nagyböjt kegyelmi idejéről

Hamvazószerdával, ami idén február 26-ra esik, a keresztény világban véget érnek a farsangi mulatozások és kezdetét veszi a húsvét előtti nagyböjt. Azért írtam, hogy az idén, mert mint húsvét-hoz kötődő nap, minden évben más időpontra esik, mozgó ünnep.

A többszáz éven át tartó vitát húsvét ünnepének dátumáról a 325-ben megtartott niceai zsinat zárta le. Ezen a tanácskozáson eldöntötték: húsvét ünnepe a tavaszi napéjegyenlőséget követő első holdtölte utáni vasárnap legyen. 2020-ban március 20-án, pénteken, magyar idő szerint 23 óra 46 perckor lesz a tavaszi napéjegyenlőség, mely az északi féltekén a csillagászati tavasz kezdete is. Az ezutáni első holdtölte április 8-án, szerdán 5 óra 35 perckor lesz, húsvét pedig az ezt követő vasárnap, április 12-én.

E dátumtól negyvenhat napot visszaszámolva kapjuk meg a nagyböjt kezdetének időpontját. Hogyan lehet, hogy a negyven napos nagyböjt negyvenhat nappal húsvét előtt kezdődik? Úgy, hogy az erre az időszakra eső hat vasárnap Krisztus feltámadásának ünnepnapja, melyekre nem vonatkoznak a böjt előírásai.

Miért negyven napig tart a nagyböjt? Mert ebben a szent időben Jézus Krisztus negyven napos böjtöléséről emlékezünk meg. Jézust, mielőtt megkezdte nyilvános működését, a Lélek kivezette a pusztába, hogy ott megkísértse az ördög (vö. Mt 4, 1-11). Gazdagság, hírnév, hatalom – ma is ezzel kísért minden embert a diabolosz, a szédobáló. Ezek a legfőbb eszközei, hogy bűnbe vezessen, hogy megkötöztette tegeyen minket.

Hamvazószerdán, miközben az előző év virágvasárnapján megszentelt barkákból lett hamuval keresztet rajzol homlokunkra a pap, legtöbbször ezt mondja: „Ember, emlékezz rá, hogy porból vagy és porrá leszel”. Ily módon figyelmeztet a liturgia arra, hogy ez a földi élet elmúlik, és ha a jobb latorhoz hasonlóan földi létünk után a mennybe szeretnénk jutni, bűnbánatot tartva számot kell vetni életünkkel. Azzal, hogy a hatalom, a gazdagság és a hírnév felé vezető úton meg tudunk-e állni, és erről az ösvényről át tudunk-e térni a szeretet útjára.

A negyven nap különleges lehetőséget ad számunkra, hogy megerősítsük Krisztus iránti elkötelezettségünket.

Hamvazószerdán és nagypénteken a szigorú böjt, illetve péntekenként a húsmentes étkezés, valamint a jócselekedetek önmegtartóztatásra és a mások iránti figyelemre nevelnek.

Különös módon támogat a lelki megújulásban a katolikus egyház liturgiája is. A nagyböjt régen is előkészület volt a katekumenek számára a keresztség felvételére, a nyilvános bűnösöknek pedig a nagycsütörtöki feloldozásra. Ma már megszűnt a nyilvános bűnbánattartás intézménye, de ma is vannak felnőtt katekumenek (hittanosok), akik nagyszombaton részesülnek a keresztségben az ünnepi liturgia során.

Nagyböjtben a liturgia színe a lila, ami szintén a bűnbánatra utal. Kivételt képez a negyedik, az úgynevezett Laetare (vigadozó) vasárnap, amikor a liturgia színe rózsaszínre változik. Hamvazószerdától nagyszombatig nem mondunk Alleluját és Dicsőséget a szentmisékben, s elmarad a templomok virágokkal díszítése is. Máig meglévő hagyomány, hogy nagyböjt ötödik vasárnapjától (feketevasárnap) a feltámadási szertartásig a templomi feszületeket, továbbá a főoltár képét böjti lepellel eltakarják.

A nagyböjti időszakra jellemző a keresztúti ájtatosság végzése is. Különleges alkalmak a nagycsütörtöktől nagyszombatig, azaz a szent három napban bemutatott liturgikus cselekmények. Ha tehetjük, vegyünk részt mindegyikben! Nagycsütörtökön elhallgatnak a harangok, vagy ahogy a néphagyomány mondja, „a harangok Rómába mennek”. Ettől kezdve a húsvéti vigíliában felhangzó Glóriáig sem harang, sem csengő, sem orgona nem szól. E némaság a Krisztus kinszenvedésekor elnémult apostolok félelmét és a gyászt jelképezi.

A félelem és a gyász azonban örömmé válik Jézus feltámadásával, de erről már a pünkösdig tartó húsvéti idő ünnepnapjai szólnak.

Szrogh Károly
katekéta

Missziós KIADVÁNYOK

- **Missziós imakönyv**
új kiadás – 1000 Ft
- **Küldetése a mi küldetésünk...**
– Tóth Zoltán svp
és Révész Éva könyve
a verbitákról – 1500 Ft
- **Missziós Napló** – 1000 Ft
- **Rózsafüzér** – 300 Ft

Verbita kiadványok megvásárlásával missziós szolgálatunkat támogatja.

Jézusnak fel kellett támadnia a halálból

Mindig nagy igyekezettel készülünk a vasárnapi ebédre, de húsvétkor még inkább, hogy az asztal díszei, a sonka, a tojás és a torma időben elkészüljön. De mi elkészültünk-e az ünnepre? Hol tartunk az ünneplésben? Vagy már rég megettük, felfaltuk mindazt, ami körülöttünk van, még az „ünnepet” is?

Jézusnak fel kellett támadnia a halálból (Jn 20,9). Húsvétvasárnap János evangéliumát halljuk. Amikor a Feltámadott megjelent, a tanítványok meggyőződtek arról, hogy ugyanaz a személy áll előttük, mint akit halála előtt ismertek, ugyanazzal a szeretettel.

Számomra mindig izgalmas, hogy leírják, ki mindenkinek jelent meg a feltámadt Jézus. Asszonyok kenetet vittek a sírhoz, Péter és János odafutottak és látták az otthagyt, összehajtott lepleket. Az üres sír látványa elindított egy folyamatot, ami beláthatatlan azóta is. Mennyit hallgatták Jézust, mennyi mindent megélték vele, és most érkezett, amit vártak. Felfoghatatlan! Ajándék, amely nekünk adatott. Az üres sír felébresztette az apostolok csodálkozását, de a hitet a megjelenés adta.

Jézus megjelenik a tizenegynek, amikor együtt vannak, és velük együtt

eszik a halból. Majd Tamásnak, aki kiköveteli, hogy mutassa meg magát a Feltámadott. „Érintsd a sebek helyét, és higgy!” Ezekben a találkozásokban minden szent és meggyőző. Az a Jézus Krisztus, akit mi keresztre feszítettünk, feltámadt. A valóságos halál által ment át a valóságos örök életbe, s ezzel megmutatta, hogy mi a földi élet egyetlen

célja. Hosszú még az út, amelyen járunk kell.

Jézusnak fel kellett támadnia a halálból. Mindig fájó, amikor hallom, hogy a templomba járó hívek igen nagy százaléka nem hisz a feltámadásban. Akkor mire való a mi hitünk? Mindannyiunknak személyesen kell választ adnia erre. Ha hiszek, mire is alapozom? Ha megtapasztaltam a Feltámadottal való találkozást, életem-e?

Ha életem, akkor teszek-e róla tanúságot? Valóban nagyon hiányzik ebben a világban a hiteles emberek tanúsága.

Jézusnak fel kellett támadnia a halálból. Többször is megtapasztaltam a feltámadás örömét. Legelőször a születésemkor. Az orvosok lemondtak rólam, azt mondták: „halva fog megszületni”. Meglepetésükre a fejemmel szorítottam el édesanyám belső vérzését. Csodás születés? Istennek gondja volt rám.

Életem során többször is megéltém, hogy valami nem megy, például az iskolában, vizsgázáskor. Aztán imádkoztam, és Valaki segített. Papként is többször kellett újra kezdeni, új helyszínen, új közösségben. A régiek meg kellett halnia, hogy valami új szülessen. Hányszor és hányszor bizonyítékát adta Isten, hogy szeret, és Benne újra kezdek! Megannyi gyónás alkalmával, amikor fájó szívvel léptem be a gyóntatószékbe, és átölelt.

Vannak személyes válaszaink? Vagy nem törődünk vele? *Jézusnak fel kellett támadnia a halálból.*

Kívánok minden kedves Olvasónak személyes húsvétot! Adja Isten, hogy a feltámadás öröme teljessé legyen bennünk! Adja, hogy tudjunk Vele élni, tegyünk is tanúságot róla, hogy így növekedjék Isten országa!

A Feltámadott öröme legyen bennünk teljessé! Krisztus feltámadt!

Michels Antal

Verbita házak – A misszió otthonai

- Lelki gyakorlatok • Missziós programok • Közösségi találkozások
- Konferenciák • Táborok • Pihenés • Szentmise • Gyóntatás • Lelki beszélgetés

Szent Arnold Lelki Gyakorlatos Ház

1223 Budapest,
Bajcsy-Zsilinszky utca 3-5.
www.szentarnold.hu
Ghie Marsel svd
06-30-749-1379

Szent Imre Misszióház és Verbita Központ

9730 Kőszeg, Park u 1.
www.szentimre.verbita.hu
Fernandes Loyd svd
06-30-280-0106

Óri István Ifjúsági Ház táborhely

9730 Kőszeg, Park u 1.
www.verbita.hu/ori-istvan-ifjusagi-haz
Tóthné Borsos Éva
06-20-490-0670

„Süni atya, ma van a születésnapom”

Beszélgetés Beer Miklós nyugalmazott püspökkel

Beer Miklós püspök közel fél éve él Nagymaroson, új otthonában. Egy kávé mellett beszélgetek vele új kezdeményezéséről, a Szent Ferenc Szegényei Alapítvány célkitűzéseiről, ezzel kapcsolatos terveiről és természetesen pályájának legérdekesebb állomásairól, személyes missziójáról.

– *Hogy érzed magad ebben az új környezetben?*

– Nagyon gyorsan tudok beilleszkedni egy új környezetbe, pillanatok alatt otthon érzem magam a legtöbb helyen. Nagymaroson még inkább, hiszen gyerekkorom színhelyére jöttem vissza a Dunakanyarba. A szomszéd település pedig Zebegény, ahol gyerek voltam. Közel a templom, a vasútállomás és a Duna is.

A püspöki szolgálat után feltettem magamnak a kérdést, mit vár tőlem az Úristen, az egyház, a hazám. Sok meghívásnak teszek eleget a cserkészeknél, a betegeknel, de úgy érzem, az Isten arra terelget, hogy az elesettek, a rászoruló, az élet árnyékos oldalán lévők legyenek figyelmem középpontjában. Gondolok itt a hajléktalanokra, a fogyatékkal élőkre, a szegénység áldozataira és hangsúlyosan a magyarországi cigányságra. Itt találtam meg a küldetésem, a missziómat, de azt is szolgálatomnak tartom, hogy érzékenyítsem társadalmunkat, főleg azokat, akik jó körülmények között élnek, hogy észrevegyék a mélyszegénységben, nélkülözésben élő testvéreiket.

– *Mikor érezted azt, hogy meghívást kaptál a papi szolgálatra?*

– Ha visszagondolok a gyerekkoromra, mindig jól érzem magam a templom közelében. Naponta ráébredtem arra, hogy Isten fogja a kezemet és vezet ezen az úton. Édesanyámék vallásosan neveltek, mindig jó papok közelébe kerültem, akár Pesten, a Bakáts téri templomban, ahol elszálló voltam, akár Zebegényben, majd később a váci gimnáziumi éveim alatt is. Ezek útjelzők voltak, mutatták, hogy ez az én utam. Most idős fejjel hálát adok a Jóistennek, hogy bízott bennem, megelölegezte a bizalmát és a püspöki szolgálatra is érdemesnek tartott.

– *Milyen állomásai voltak ennek a szolgálatnak?*

– Zugló, Kőbánya, ahol káplán voltam, azután a plébánosi időszak, Márianosztra, Pilismarót, Dömös. Ebben az időszakban elsősorban gyerekekkel foglalkoztam: ministránsokkal, hittanosokkal, cserkészekkel. Jól éreztem magam közöttük. Emlékszem, elmentem a gyerekekkel kirándulni a pilisi hegyek közé. A fiúk fociztak, a lányok virágot szedtek. Mekkora bizalom kellett, hogy a Jóisten, meg a szülők rám bízták ezeket a gyerekeket. Azóta 30, 40, 50

év is eltelt, a gyerekek felnőttek, de sokan még mindig tartják velem a kapcsolatot. Büszkén gondolok rájuk.

Később a betegek szolgálata került előtérbe. Bejártam a kórházakba. Püspökként pedig az egyházmegye összes kórházával volt kapcsolat. Találtam egy olyan papot, akinek ez volt a karizmája. Vele megszerveztük a kórházi lelkigondozói hálózatot a Váci Egyházmegyében.

Végigkísérte lelkipásztori tevékenységemet a cigányság sorsával való kiemelt foglalkozás is. Nem véletlen, hogy két olyan falunak lettem a papja, ahol sok roma élt. Közelről láttam az életüket, küzdelmüket, kilátástalan helyzetüket. Amikor püspök lettem, egész Nógrád hozzám tartozott. Mindig visszataláltam ahhoz a jézusi, jópásztori példához, aki a gyerekekhez lehajol, aki észreveszi a betegeket, a szegényeket. Mindenkinek megadja a Jóisten a sajátos küldetését, misszióját, karizmáját.

– *A Ferenc név, Assisi Szent Ferenc tanítása mióta tölt be központi szerepet az életedben?*

– Édesanyámtól kaptam még diákként egy nagyon szépen bekötött könyvet: *Assisi Szent Ferenc virágoskertje*. Azért volt ez nekem különösen kedves, mert anyám pedagógusként megtanulta a könyvkötészetet és ezt a könyvet ő kötötte be nekem nagy gondnal, szeretettel. Diákként olvastam ezeket a történeteket, és az a szemlélet, ahogy Szent Ferenc a teremtett világhoz fordul, a kicsinyekhez, a szegényekhez, magával ragadott. Aztán, ahogy megismertem a cserkészpedagógiát, a természetközeli élmények nevelő hatását, ezt próbáltam továbbadni. Papként, püspökként is úgy tudtam örülni, amikor kisütött a nap. Rácsodálkoztam a színes világra és otthon éreztem magam a természet csodái között. Innen kaptam azt az indíttatást, hogy képviseljem: a Jóisten ezt a világot nekünk adta, de mindenkinek. Nemcsak a jólétben élőknek, hanem a szegényeknek is. Ferenc pápa személyén keresztül ez a Szent Ferenc-i gondolat még jobban felerősödött bennem. Büszke vagyok arra is, hogy sokan „Ferenc pápa magyar hangjaként” tartanak számon.

– *A legfrissebb hírek arról szólnak, hogy létrehozottak egy alapítványt, ami a Szent Ferenc Szegényei nevet viseli. Mi az alapítvány célja?*

– Az egész alapítványi programba beleérezem Szent Ferenc állandóan visszatérő gondolatát, hogy a Jóistennek hálát kell adni minden ajándékáért, amivel az életünket csodálatosan gazdagítja és gondoskodik rólunk. De tőle tanulhatjuk meg azt is, hogy ezt azért adta a Teremtő, hogy jó testvérként elosszuk.

Amellett, hogy figyelem a hajléktalanok sorsát, a fogyatékkal élők élethelyzetét, a fókuszban a magyarországi

cigányság helyzete van. Akár pilismaróti emlékeimre gondolok, akár a nógrádi emberek sorsára, ma egyre sürgetőbb feladatként kerül ez elénk. Ferenc pápa is biztat, hogy úgy tekintsünk az elesettekre, a szükségét szenvedőkre, mint a Jóistentől kapott ajándékokra, akiken keresztül az emberségünket meg tudjuk mutatni, ami az együttérzésben, sorsközösség-vállalásban, a segítő, önzetlen szeretetben nyilvánul meg. A hitelünk is ezen múlik, hogy értjük-e a hegyi beszédben Jézus szavait: éheztem és ennem adatok, szomjaztam és innom adatok, beteg voltam, börtönben voltam, meglátogatatok, befogadtatok. Az egész társadalmunkat szeretném érzékenyíteni, hiszen olyan nagy a különbség a jólétben élők és az elesettek között. Mert ma is élnek Magyarországon gyerekek, akiknél nem természetes a napi étkezés, nem természetes, hogy otthon vár rájuk. Mindenki nézzen szét maga körül, hogy ő mit tud tenni, hol tud segíteni! Ez a program, amit az alapítványunkkal szeretnénk megvalósítani, kapcsolódik ahhoz a szolgálathoz, amit a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, a Baptista Szeretetszolgálat vagy az Ökumenikus Segélyszervezet évek óta tesz. Célunk, hogy velük együtt egyre hatékonyabban tudjuk felemelni azokat, akiket a Jóisten ránk bízott.

Assisi Szent Ferencről beszélgettünk az előbb. Az elmúlt években elkezdtem a nyilvánosság előtt hangosan gondolkodni. Interjúkötetekben mondtam el azt, ahogy én látom a világot. Ezeknek a köteteknek a címét Assisi Szent Ferenc imáiból vettem. „Uram, tégy engem a Te békéd eszközévé”, „Szeressek ott, ahol gyűlölet van”, „Örömet vigyek oda, ahol gond tanyázik.” Ennél nagyobb örömet nem tudok elképzelni, mint amikor látom, hogy emberek szóba állnak újra egymással.

– *Papi pályafutásod során mik voltak a saját misszióid?*

– A személyes találkozások. Ez jut eszembe a küldetésemmel kapcsolatban. Elmondok egy közelmúltban történt élményt. Mentem a pesti utcán, szembe jött velem egy kedves fiatal hölgy. Meglátott, megölelt és csak ennyit mondott: „Süni atya, ma van a születésnapom. Ez az én legnagyobb ajándékom. Isten áldja az atyát!” – és már ment is tovább.

A nevét nem tudom, csak sejtem, hogy valamelyik plébánián a frizurámról Süni atyaként őrzött meg az emlékeiben. A Jóisten áldja meg őt!

Akármerre megyek az országban, nincs olyan alkalom, hogy valaki ne hozna elő egy régi emléket. Kőbánya, Márianosztra, Pilismarót, Esztergom. A Váci Egyházmegyében töltöttem el 16 évet. A találkozásaim megerősítének abban a tudatban, hogy ez volt az én misszióm; egy jó szó, talán csak egy mosoly, vagy egy őszinte ölelés, kézfogás... Így lehettem a Jóisten eszköze. De mondhatok például a cserkészekkel töltött időszakból is. Kivitettem a gyerekeket egy augusztusi éjszakán csillagot nézni. Hanyatt fekdüztünk a fűben és bámultuk a csillagokat. Remélem, hogy a gyerekek ezt magukkal vitték. Eszembe jutnak a véletlen találkozások. Annyiszor átéltem, hogy egy nehéz problémával küszködtem, kerestem a megoldást és egyszer csak kaptam egy levelet, egy telefonhívást, ami pont ebben segített. Hinnünk kell abban, hogy a Jóisten irányítja az életünket és bízik bennünk.

Egy másik történet. Pilismaróton volt egy tanítványom, egy roma kislány. Nagyon szép hangja volt, biztattuk, hogy tanuljon tovább, használja ezt a csodálatos tehetségét. Nyolcadikos korában, amikor elhatározta, hogy továbbtanul, meghalt az édesanyja. Ő volt a legidősebb, rászakadt a család minden gondja, testvérei nevelése, és nem tudott továbbtanulni. Sok év után újra találkoztunk. Megtudtam, hogy férjhez ment és nagyon nehéz körülmények között él. Csak egy biztos helyet, egy otthont szerettek volna maguknak. Akkor odahívtam őket Vácra, egy szolgálati lakásba. Azóta ott élnek a püspökség mellett. Férje és ő is ott dolgozik, kislányuk katolikus iskolába jár. Olyan öröm látni, hogy talpra álltak egy olyan védőhálóval, ami biztos megélhetést ad nekik. Valahányszor találkozunk, elérzékenyülve öleljük meg egymást.

– *Hogyan foglalnád össze életfilozófiád lényegét?*

– Rátaláltam Váci Mihály egy csodálatos versére, *Eső a homokra*. Ebben fogalmazza meg a költő az én gondolkodásmódomat.

„osztani magad: – hogy így sokasodjál;
kicsikhez hajolni: – hogy így magasodjál;
hallgatni őket, hogy tudd a világot;
róluk beszélni, ha szólsz a világhoz.
Széjjel szóródní – eső a homokra –
sivatagnyi reménytelen dologra
s ha nyár se lesz tőled – s a táj se zöldebb:
– kutakká gyűjt a mély: – soká isznak belőled!”

Ezt tartom ars poétikámnak, amihez hozzákapcsolom Jézus szavait. Legyetek olyanok, mint a gyermekek, mint a mustármag, a kovász – e jézusi hasonlatok életre váltása kezdetben reménytelennek tűnik, mint a sivatagra hulló eső. Nincs gyors eredmény. De ilyen ez a misszió is, amit most felvállaltam. Ilyen az egész életünk. Egy pedagógusnak, egy papnak, minden jószándékú embernek van küldetése. Lehet sportoló, színész, újságíró, bárki; mindenki magvető, de a növekedést az Úristen adja.

Seregély István

Élő tanúságtétel az emberek között

Misszió a togói tartományban

Az Isteni Ige Társasága togói tartománya két francia nyelvű nyugat-afrikai országot foglal magába: Togót és Benint. Mindkét ország lakosságának többsége a mezőgazdaságban dolgozik. Gazdaságilag Afrika legszegényebb, vallás szempontjából a legvallásosabb országai közé tartoznak. A hagyományos törzsi vallások gyakorlói vannak többségben, majd őket követik a keresztények és a muszlimok. Hitkeresők kevesen vannak.

Ebben a társadalmi valóságban a verbita misszionáriusok a következőre kötelezik el magukat:

– Elsődleges evangelizálás és újraevangelizálás, különösen a bibliaapostolkodás és a kommunikáció előmozdítása által.

– Az igazságosság, a béke és a teremtés megőrzésének érdekében párbeszédet folytatni a szegényekkel és a társadalom peremére szorult emberekkel.

– Jelentős párbeszédet alakítani ki a különböző kultúrájú emberekkel.

– Párbeszédet folytatni a más vallási hagyományokkal rendelkező emberekkel, különösen a hagyományos törzsi vallások és az iszlám követőivel.

A misszionáriusok mindezt többnyire a plébániai szolgálat során valósítják meg. A társaság a két országban összesen tizenöt egyházközséget működtet jelenleg. Ezeknek a plébániáknak a többsége távoli területeken helyezkedik el, és néhányukat elég nehéz megközelíteni. A verbiták ugyanakkor törekednek arra, hogy az emberekkel éljenek és velük legyenek.

Amikor a misszionáriusok közelebb kerülnek az emberekhez, megismerik őket, megértik törekvéseiket és jogos vágyakozásukat a fejlődésre. Hogy konkrét válaszokat adjanak az emberek szükségleteire, miközben felajánlják számukra az örömhírt, a verbiták az integráció érdekében dolgoznak, kiépítve számos infrastruktúrát. Például iskolákat, egészségügyi központokat hoznak létre, kutakat fúrnak a nők támogatása érdekében, akiknek

általában nagy távolságot kell megtenniük, hogy vizet hozhassanak. Az atyák és testvérek olyan helyeken is segítenek, ahol a fiatal lányokat a szülők nem küldik iskolába, vagy a pénzhány miatt korán abbahagyják. Sok család életébe örömet hoznak azáltal, hogy ösztönzik és támogatják ezekben a fiatal lányoknak az oktatását.

A verbiták egyéb tevékenységei között szerepel a fogvatartottak látogatása, a betegek és az idősek gondozása, a rászorulóak segítése (természetbeni és anyagi támogatás formájában), a béke ápolása és fenntartása, a konfliktusok kezelése, az árvák és özvegyek védelme, a fiatalok és a gyerekek támogatása. Ezek az elkötelezettségek mind lehetőséget adnak a misszionáriusok számára, hogy konkrét élethelyzetekben átadják Isten szeretetét.

A verbiták egyszerű életmódja élő tanúságtétel. Ennek eredménye az emberek nyitottsága Isten ígéjére. Sok megtérés történik ezáltal, az emberek szabadon csatlakoznak a katolikus

keresztény hithez. A számtalan keresztelés és más szentségek kiszolgáltatása, amelyet a tartományban ünnepelek, ennek élő bizonyítékai. Ezen kívül a verbita plébániákról származó papi és szerzetesi hivatások növekedése is jel, hogy a missziósok szolgálata jó gyümölcsöt hoz.

A különböző feladatok teljesítése közben a verbiták a vallásközi párbeszéd útján elősegítik a jó kapcsolatot más vallási közösségekkel, különösen a muszlimokkal.

Fontos szolgálat még a bibliaapostolkodás. Isten igéjének terjesztésére a rend elindított egy projektet *Ediverbum* néven, mely által az Isteni Ige Társaságát még jobban láthatóvá és elérhetővé tették e két országban.

A verbita misszionáriusok számtalan nehézségbe ütköznek munkájuk során: szállítóeszközök hiánya, szűkös anyagi források, bizonyos területek nehéz elérése. Ennek ellenére a misszió tele van örömmel. Bátorító és egyben ösztönző látni, hogy a verbiták hogyan érintik meg az embereket, családokat és alakítják át Togó és Benin népeit.

Martin Kotchoffa SVD

Fordította: **Szabó Alex SVD**

A togói misszió támogatása 2020-ban

Togóban a verbita misszionáriusok szolgálatát Isten Igéjére alapozva a bibliaapostolkodás, a plébániai pasztoráció, a szociális és karitatív segítségnyújtás, valamint a különböző kultúrák és vallások közötti párbeszéd alakítja. Ezeket a törekvéseket szeretnénk fejleszteni és megerősíteni. Ehhez kérjük missziós barátaink nagylelkű támogatását az év folyamán. Isten fizesse meg!

• **HUF 10700024-69018251-51100005**

Közlemény rovatba kérjük feltüntetni: Togó

Istenszeretet – istenszerelem

Az Eucharisziáról (3. rész)

A szentmise mélységes kegyelmei mellett egy másik csodálatos lehetőséget is kaptunk az Oltáriszentségben jelen lévő Úrral való találkozásra: a szentségimádást. A szentmissében az Eucharisziának a dinamikus oldalát tapasztaljuk meg – a kenyér és a bor átváltoztatásakor megváltásunk húsvéti misztériumában részesülünk –, a szentségimádásban az Úr testének statikus mivoltát szemléljük, azt, hogy ő mindig velünk van, bármikor rátekinthetünk, elmerülhetünk benne. Megélhetjük, amit Jézus ígért: „Íme, én veletek vagyok minden nap, a világ végéig!” (Mt 28,20).

A szentségimádás az az alkalom, amikor hosszasan, megnyugodva, szemtől szembe állhatunk jószágos Megváltónkkal. Tanuljunk meg élni ezzel a csodálatos ajándékkal! A püspökségek, illetve az egyházközségek is rendszeresen szerveznek adorációt, hogy minél több kereszténynek legyen lehetősége erre az ájtatosságra.

Mégis, sokszor nehéz belépni a templomba. Ez érthető, hiszen nem minden erőnek áll érdekében, hogy bemenjün. Amikor így érzünk, sokszor inkább kísértéssel állunk szemben, mint valódi, leküzdhetetlen akadállyal. Mit tegyünk ilyenkor? Induljunk el, lépünk be és boruljunk le! Ne aggodjunk a helyzet adta látszólagos kihívástól sem, itt nem kell megfelelnünk, itt egyedül Isten lát!

A másik kérdés: Mit csináljak a szentségimádás alatt? Többen előveszik imakönyvüket, mások a rózsafüzérüket... De a legjobb, ha semmit, de semmit nem csinálsz, csak annyit mondasz, mint a kis Sámuel: „Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!” (1Sám 3,9). Egy rövid lelkiismeret-vizsgálat és a Szentlélek segítségül hívása után engedd el magad, és miután elmondtad, ami kikívánczolt belőled, a fájdalmadat,

nehézségeidet, félelmeidet, add át a teret Krisztusnak, hogy ne legyen egyoldalú a beszélgetés! Hiszen ha a vendégnek egyfolytában jár a szája, és nem hagyja szóhoz jutni vendéglátó barátját, hiába kereste fel őt. Gondoljunk arra, hogy Isten mindent tud: „Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy ha ömlik belőlük a szó, nyomban meghallgatásra találnak! Ne utánozzátok hát őket! Tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek” (Mt 6, 7–8).

Az igaz barátok, a jó házasságban élő társak egymás pusztán jelenlétének is örülnek, érzik egymás minden rezdülését. Jézussal való kapcsolatunkra ez még inkább igaz. Ha Isten mindent tud, akkor csak egyvalamit kell mondanom, amit Szent Péter: „Uram te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek!” (Jn 21,17). Minden valódi imádságnak ez a lényegi mondanivalója.

A manapság újra közkedvelt keleti imádság, a Jézus-ima így – kicsit élesebben – fogalmazza ezt meg: „Uram, Jézus Krisztus, könyörülj rajtam, szegény bűnösön!” Péter apostol szeretetvallomása egy önmagában csalódott, bizonytalan, porba roskadt ember szava. A Jézus-ima pedig a magát helyesen ismerő, és így önmagáról a legkevesebbet sem gondoló keleti keresztény ember kiáltása a szeretett és szerető Mindenható felé.

A szentségimádás leginkább két szerelmes ember találkozásához hasonlít, akik elmerülnek egymás tekintetében, mint egy mélységes kútban, azzal a vágygal, hogy soha ki ne kelljen jönni onnan, és egymás kezét szorongatva végeláthatatlanul mondogatják: szeretlek, szeretlek... Így a szentségimádás során az ember nem keresi a szavakat, csak az érzelmeit próbálja átadni. Már nem nézi az időt, mert mindörökké itt és így akar maradni, mint az apostolok a Tábor hegyén: „Uram, jó nekünk itt lenni!” (Mt 17,4).

Éljük át igazán a találkozást az élő Krisztussal az Eucharisziában, legyen ez számunkra a mennyország előíze, és ne féljünk az időnkét rá áldozni, hogy boldogabbak, teljesebbek lehessünk!

Tóth Zoltán svd

Missziós Miseszövetség

A miseszövetség tagjaiért a verbita atyák az egész világon naponta 7 szentmisét mutatnak be. Személyenként egyszeri 7000 Ft a tagsági díj.

JELENTKEZÉS:
www.missziostitkarsag.hu/miseszovetseg
+36 30 418 9196

Tanúságtételek a Miseszövetségről

A verbiták évtizedek óta terjesztik és hirdetik a miseszövetséget, mint egy kegyelemforrást, amivel meg tudjuk ajándékozni egymást, szereteteinket. A szentmiseáldozatnak végtelen, kimeríthetetlen forrása van. Különösen a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus évében szeretnénk ezt a kegyelmi forrást elmélyíteni és megerősíteni. Ezért kérjük a testvéreket, akik készletet éreznek rá, névvel vagy név nélkül, küldjenek számunkra rövid tanúságtételeket, eseményeket, melyek megtörténtek a miseszövetségi tagság hatására, családi vagy ismerősök körében! Ezt mi, verbiták, különböző fórumokon megosztjuk, hogy ily módon is tudjuk közösen építeni Isten Országát. A tanúságtételeket a már ismert elérhetőségeken tudják elküldeni számunkra.

Higgyetek, és akkor megszépül az életetek!

Történet múltból, jelenről és a hit megéléséről

Margit néni az asztalnál ül és számol. Ujjain számolgatja azokat a papokat, akik ebből a faluból kerültek ki.

Hat papot adott ez a falu az egyháznak. A hetedik pedig elvégezte ugyan a teológiát, de végül mégsem lett pap – mondja, s miután befejezte a számolást, lesimít egy apró redőt kék ruháján. Kezei munkában megfáradtak. Ujján még most is ott csillog karikagyűrűje. Emlék az, melyre ha rátekinthet, felelevenednek régen elmúlt idők szép pillanatai.

Margit néni meséli igaz történetét. Szinte már művészien fűzi össze a mondatokat. Mintha csak egy tegnapi eseményt elevenítené fel, olyan tisztán és élesen emlékszik a múlt minden mozzanatára. Szavai nyomán az aprócska konyhája megtelik régi idők alakjaival, akik a múlt homályából kilépve hirdetik egy elmúlt világ emlékeit. Magam előtt látom mindazt, amiről beszél. Látom Girincset, Margit néni hős szeretett délborsodi falucskáját. A régi uradalmi központot, a sok száz éves kastély árnyékában megbúvó, ősrégi erdővel és legelővel körülvett kis települést a Sajó partján. Látom az utcákat, az embereket, s látom azt a házat is – amelynek romjai máig állnak –, ahol az ő élete 1932 tavaszán elkezdődött. Ennek az idős asszonynak a története, aki gyerekkorától kezdve családjá érdekében dolgozott, sok nehézségen átment, de Istenbe vetett hite mégsem hagyta el őt soha.

Beszélgetünk jó és rossz harcáról, vívódásokról, küzdelmekről, örömeiről, bánatról. A nehéz gyermekkoráról, a kilenc testvéréről, akik mélyen vallásos szüleikkel együtt minden este imádkoztak a nagy fa konyhaasztal körül. A kedves nagymamáról, a szobában pipázó rokonról, a gyerekeket világra segítő,

táskáját cipelő bábáról, a mindent megjavító kovácsról és a falusi emberekről. Elém vetíti a nagycsalád nehézségeit és az iskolai emlékképeket. Az örömteli templomba járást, hittanórát tartó papok alakjait, kontyos tanítónőket, szigorú kántortanítókat.

Margit néni szavai nyomán évszak évszakot, év évet követ az emlékezés fonalán. Hallom a hó roppanását a nagy kendőkbe bugyolált kántáló lányok talpa alatt és a házról házra járó betlehemező fiúk énekét. A falusiakat és a szomszéd faluból jövőket, ahogyan lámpásikkal világítva, karácsonyi énekeket énekelve, kart karba öltve vonulnak az éjféle misére, de látom a glédában álló sihedereket is, akik Jézus koporsóját őrzik húsvéti időben a templomban.

A vallásosságról, a régiek vallásos életéről beszélgetünk. A megélt ünnepekről, a templomi szertartásokról és a hitről, mely végigvonul egész életén. Ő még ebben nőtt fel. A megkérdőjelezhetetlen vallásosságban, melyet szüleitől örökölt, s melynek megélését Istentől kapta ajándékba. Szemében fény csillan, amikor erről beszél. A hit fénye ez, mely kisugárzik mindenkire, aki egy picit is odafigyel.

Margit néni az olvasójáért nyúl, mely az asztal közepén egy szépen hímzett terítőn fekszik. A barna szemeket ujjai között morzsolgatva folytatja a mesélést. Mintha az emlékezés fájdalmasabbá válna. Néhány perc múlva megértem, miért kell a támasz: a háborúról beszél. A zúgó, alacsonyan szálló repülőgépekről, a bombák becsapódásáról, a záporozó puskagolyókról. Szól a háború közepén született kisöccséről, az oroszokról, a németekről, a

lebombázott faluról. A túlélésről, mely csakis az Isten jósága és szeretete miatt volt lehetséges.

Majd felnőtt koráról kezd mesélni. A boldog házasságáról, a sok munkáról, a nagycsalád szétszéledéséről. Gyerekek születéséről, dolgos hétköznapiokról, s gyászról. Az élet körforgásáról. Nyugodtan, csendesen, de néha kissé elcsukló hangon mondja tovább élete történetét. A Jóisten őt nagyon sokszor megsegítette az évek alatt – mélyen hisz ebben. Nemcsak a mindennapi nehézségek közepette, hanem több életveszélyes helyzetben is érezte Isten kegyelmét. Akkor is, amikor a bomba a házukba csapódott, amikor a kanyargós Sajón elszabadult a csónakja, vagy akkor, amikor egyszerre több csontja eltört. Vele volt Isten azokban az időkben is, amikor rokonaival harcolt, vagy amikor a szeretteit idejekorán elveszítette. Mindig érezte a Gondviselés erejét.

Margit néni néz. Nem látszik rajta, hogy nemsokára nyolcvan-nyolc éves lesz. Bőven letagadhatna akár egy évtizedet is a korából. Fürgén mozdul, egy-két éve még a kerékpárjára is bátran felpattant. Jön-megy, sürgölődik, nem hagyja el magát. Arca mindig derűs és szelíd, a múlt sok-sok fájdalma ellenére. Állítja: azért, mert nagyon sokat imádkozik, s jóban-rosszban Istenhez és Szűz Máriához fordul.

Vincze Istvánné, Tóth Margit néni Girincs egyik legidősebb lakója. Egész életét ebben a faluban élte le. Itt született és nőtt fel, férjhez is itt ment. A faluban ő mindenki Margit nénije, a nyugdíjas sekrestyés, akinek életében a legfontosabb helyet Isten tölti be. Szeretettel fordulnak hozzá felnőttek és gyerekek, idősek és fiatalok. Mindenkire van egy-két jó szava. Üzenete így hangzik: „Tiszteljétek egymást, fiatalok! Felejtsetek el az irigységet, a gyűlöletet! Bánjatok egymással egyenlően! Ha el akartok érni valamit, akkor tegyetek érte! És ami a legfontosabb: legyetek emberek és szeressétek egymást, de még jobban Istent! Higgyetek, és akkor megszépül az életetek!”

Vrazala Marianna

Verbita hírek négy égtájról

Az Isteni Ige Társasága a világ minden földrészén jelen van. A rend négy zónát, kontinenseket magukba foglaló szervezeti egységet alakított ki: az AFRAM Afrikát és Madagaszkárt; az ASPAC Ázsiát és Óceániát; az EUROPA kontinensünket; a PANAM pedig az amerikai földrészt fedi le. Rovatunkban az egyes zónák legfrissebb híreiről, eseményeiről olvashatnak.

AFRAM

Zimbabwe:

Rendkívüli missziós hónap

Az Isteni Ige Társasága zimbabwei régiójának missziós titkára, *Emil Kamil Kočan SVD* számolt be a tavaly októberi rendkívüli missziós hónap eseményeiről. A hónap folyamán Ferenc pápa szavai által ihletett prédikációk és tanítások hangzottak el számos plébánián. Az egyik verbita plébánián vetélkedőt rendeztek a misszióról. A bibliaapostolkodással foglalkozó csoport naponta készített lelkeségi anyagokat a missziós hónap során, és a közösségi hálón keresztül terjesztette. Világi munkatársaink, az Isteni Ige Tanítványai (korábban Verbita Barátok) evangelizációt végeztek a plébániáikon, továbbá missziós rózsafüzért imádkoztak a hívekkel missziós vasárnapon. A fiatalokkal is megosztották Ferenc pápa üzenetét. A programok között szerepelt még szentségimádás a misszióért, és tanítottak egy éneket is *Megkeresztelve és küldetésben* címmel, ami a rendkívüli missziós hónap jelmondata volt.

Angola:

Környezetvédelem a dundói egyházmegyében

A dundói egyházmegye püspöke, *Stanislaus Chindecasse SVD* – az egyházmegye által szervezett környezetvédelmi szemináriumon – felhívással fordult az egyházközösségekhez, hogy aktívabban vegyenek részt a környezetvédelmi tevékenységekben, ezáltal biztosítva a természet megőrzését.

A plébániák közösségi programjaiban fontos szerepet kell, hogy kapjanak a fásítási akciók és más olyan tevékenységek, amelyekkel küzdeni lehet az ország elsivatagosodása ellen. A püspök buzdította az egyházközösségeket és egyéb intézményeket, hogy támogassák a településeiken a rendszeres tanácskozásokat

és előadásokat a természetvédelem fontosságáról, illetve az olyan mezőgazdasági módszerek természetére gyakorolt negatív következményeiről, mint például az égetés.

ASPAC

India:

Újabb bevándorlókat segítő központ

Az Isteni Ige Társasága mumbai tartománya újabb lépést tett a tagállamok közötti migránsok, vendégmunkások megsegítésére. A körzeti munkaügyi hivatal felavatta a bevándorló munkavállalók befogadására készült Sarva Seva Sangh központot. Az ünnepségen részt vett *Richard Mathias SVD* tartományfőnök is, aki rámutatott: a szegény migráns munkavállalók között végzett szolgálat összhangban van a társaság elkötelezettségével a társadalom peremére szorult emberek iránt.

A keralai tartományból is sok rendtárs volt jelen a megnyitón, mintegy huszonöt migráns munkavállaló kíséretében. A központ *Babu Kakkaniyil SVD* kétéves fáradhatatlan munkájának gyümölcse, melyet a keralai humanitárius program keretében végez. Az újonnan induló központ a púnai Sarva Seva Sangh központ alintézményeként fog működni. Célja, hogy közvetítőként működjön a kormányzat, különösen a munkaügyi minisztérium és az egyre növekvő számú bevándorló munkavállaló között.

Indonézia:

Egy nap a guberálókkal

A Flores-szigeten található Ledalero nagyszeminárium negyvenhét növendéke tavaly november 16-án a szegények világnapja alkalmából *Hendrikus Macu SVD* vezetésével egy teljes napot töltött el a szegényekkel. A tapasztalatszerzés célja az volt, hogy elgondolkoz-

zanak, mennyiben tanúskodik életük és missziójuk Jézus szegények iránti megkülönböztetett szeretetéről.

A seminaristák Watuwogában a guberálókkal töltötték a napot. Tizenhatan fogadták a seminaristákat, együtt szedték és válogatták a szemetet, és együtt is ebédeltek.

A seminaristák kis ajándékokat adtak a szemétszedőknek, *Hendrikus Macu* pedig köszönetet mondott nekik vendégszeretetükért és szolgálatkészségükért, hogy együtt dolgozzanak a seminaristákkal.

EUROPA

Lengyelország:

Népzene és misszió

Október 21. és 27. között egy bolíviai kórus és zenekar vendégszerepelt Lengyelországban *Piotr Nawrot SVD* vezetésével. A verbita misszionáriusok hívták meg őket, hogy lépjenek fel a tavaly októberi rendkívüli missziós hónap programsorozata keretében. A művészek népzenei hagyományokból táplálkozó, valamint a 18. századi dél-amerikai missziókból származó műveket adtak elő. Varsóban, Jastrzebieben, Zdrójban és Nysában adtak koncertet.

A zenészek két, őslakosok által lakott bolíviai faluból érkeztek: Urubichából, valamint Palmaritoból. Urubichá a világ egyik legmuzikálisabb faluja, minden

VILÁGPÓSTA
ONLINE

verbita.hu/vilagposta

PANAM

negyedik lakója ismeri a kottát, játszik valamilyen hangszeren és énekel kórusban. Bár a városkában mindössze hatzen élnek, a zenekaruk mindenféle hangszerrel rendelkezik, amelyre egy nagyzenekarnak szüksége lehet.

Piotr Nawrot SVD atya ismert zeneutódos, aki a dél-amerikai barokk zene kutatásával szerzett világszerte elismerést. 1991 óta azon fáradozik, hogy összegyűjtse a régi jezsuita redukciók idejéből származó műveket és népszerűsítse a dél-amerikai őslakosok barokk zenéjét.

Németország:

Nemzetközi betlehemkiállítás

Sankt Augustinban, a verbiták Népek és Kultúrák Háza múzeuma advent és karácsony idején bemutatta jászolgyűjteményét. A világ minden földrészéről származó betlehemek tükrözik azt a sokszínűséget, ahogy a különböző kultúrák kapcsolatba kerültek karácsony történetével.

A kiállítás mottója ez volt: „Tégy úgy, mint Isten: Válj emberré!” A bemutatott tárgyak túlmutattak a hagyományos, európai Jézus-ábrázolásokon. Az egyik alkotásban a Kisded például egy afrikai jászolban nyugszik. Egy másikban a Szent Család hagyományos perui ruhát visel.

Jerzy Skrabania SVD, a múzeum igazgatója rámutatott: „Isten az egész emberiségnek nyilatkozta ki magát. Ezért mindnyájunknak szól: Válj emberré!”

Amerikai Egyesült Államok: St. Louis építészeti gyöngyszeme

A chicagói rendtartomány déli kerületében, a St. Louis-i egyházmegyében van egy temploma a verbitáknak, ami valódi építészeti remekmű: a Feltámadás-templom. 1954-ben épült az akkoriban egyre gyarapodó katolikus lakosság számára „Nyugat Rómájában” (St. Louisnak is hét dombja van).

A plébániát az egyházmegye 2005-ben ajánlotta fel az Isteni Ige Társaságának. Addigra az angol nyelvű lakosság elköltözött, a vietnámi katolikus közösség pedig kinőtte a szomszédos kis Aquinói Szent Tamás-templomot.

A Feltámadás-templomot nem hiába tartják építészeti gyöngyszemnek. Amikor elkészült, a *Time Magazinban* is kiemelt egy cikket; építészhallgatók pedig máig jönnek tanulmányozni. Az épület parabola formájú, ami Krisztus kiterjesztett karjait szimbolizálja. A márvány oltár áll a tágas tér fókuszában. A betérőket vonzza az épület középpontja, melyet bőséges fény áraszt el a tetőablakon át. Kiemelkedő szépségű a hatalmas, fenséges freskó az oltár mögött, amelyen a feltámadást elvont képekben ábrázolták, kivéve magát a feltámadott Urat és a Szentlelket.

Ma ez az egyetlen vietnámi plébánia a St. Louis-i egyházmegyében. Messziről is

érkeznek hívek a vasárnapi szentmisékre, melyeket verbita misszionáriusok – *Khien Mai Luu SVD* és *Chinh Quang Tran SVD* – tartanak.

Brazília:

Szent Arnold zenei program

Amikor *Akizou Kamina SVD* szeminaristát az Amazonas vidékére küldték, azonnal észrevette a mérhetetlen szegénységet. Sok szülő nem tudja biztosítani gyermekeinek az iskoláztatást, sőt, a normális étkezést sem. A szegénység megfosztja a fiatalokat önbecsülésüktől, ezért végül az utcán végzik, reményvesztetten, és bűncselekményeket követnek el.

E kihívásra válaszolva a rendtartomány létrehozta a Szent Arnold zenei programot, amely távol tartja a gyermekeket az utcától, azzal, hogy megtanítják őket valamilyen hangszeren játszani, lehetőséget adnak nekik, hogy valami értelmes dolgot csináljanak. A program keretében a fiatalok tanácsadáson is részt vehetnek. Kialakítottak egy helyet, ahol a fiatalok tanulhatnak, beszélgethetnek, biztonságos és építő kapcsolatokat köthetnek, ahelyett, hogy bandákban csavarognának, drogoznának vagy megrekednének bántalmazó kapcsolatokban.

A program gitárórákkal indult, de gyorsan bővült a repertoár, és a közösségnek lassan elfogynak a hangszerei, pedig még sok fiatal szorul segítségre.

Fordította: Koenig Katalin

Verbita Baráti Kör

A misszió barátainak
közössége

Összeköt a misszió.

A távolság ellenére közösséget
alkothatunk az imádságban.

A missziós imaháló végtelen ereje tartja
meg szolgálatunkat az egész világon.

Csatlakozz a misszió barátaihoz!
Küldd el nevedet, címedet, és felvesz-
szük veled a kapcsolatot!

Chavvakula Lourduraju SVD
minden hónap 15-én szentmisét
ajánl fel a Verbita Baráti Kör
tagjaiért és azok szándékaira.

misszio@verbita.hu

ADOMÁNYOK A MISSZIÓKNAK

Kérjük, támogassa adományával
missziós munkánkat itthon
és a világ minden táján!

Aktuális kiemelt adománygyűjtéseink:

- A togói misszió javára
- A rászorulóknak
- **HUF 10700024-69018251-51100005**
www.missziostitkarsag.hu/aktualis-gyujtesek

Tanúságtétel az irgalmasság cselekedetei által

A japán rendtartomány

A japán társadalom értékrendjét még mindig a konfucianus elvek határozzák meg: tisztelet és engedelmesség a szülők, idősebbek, feljebbvalók felé, valamint lojalitás, szorgalom és állhatatosság. Az ország népességének 50 százaléka az ősi sintó vallási hagyományokat követi, buddhistának a lakosság 44 százaléka vallja magát, míg kereszténynek 1 százalék, de jelen vannak „új”, szinkretista mozgalmak is. A katolikusok aránya a népességben belül 0,3 százalék, közülük sokan Fülöp-szigeteki vagy dél-amerikai bevándorlók, vendégmunkások.

A legtöbb japán számára a vallás nincs kapcsolatban a mindennapi élettel, vallásgyakorlás inkább a hagyományőrző ünnepeken való részvételt jelenti.

1549-ben *Xavéri Szent Ferenc* hozta az országba a kereszténységet, melyet rövidesen üldözni kezdtek. Ennek az ül-

dőzésnek áldozatai a nagaszaki mártírok, Miki Szent Pál és vértanútársai. A kereszténység tilalmát 1873-ban feloldották, ezt követően visszatértek a katolikus misszionáriusok Japánba; a verbiták 1907-ben, a Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek 1908-ban. Mind a katolikus, mind a protestáns missziók plébániákat és iskolákat alapítottak, többségük ma is elismert intézmény.

A XX. század első felében *Joseph Reiners SVD* megalapította a Nanzan iskolakomplexumot Nagojában. Később Nagaszaki körzetében további iskolákat és plébániákat hozott létre. A legtöbb helyi rendtárs erről a környékről származik. *Isao Kikuchi SVD* jelenleg a tokiói főegyházmegeje érseke.

A Nanzan iskolakomplexumhoz ma számos tagintézmény tartozik: katolikus óvodák, általános- és középiskolák – külön fiúknak és lányoknak –,

egyetem, valamint különböző kutatóintézetek és tanulmányi központok. A felvételnek nem feltétele a keresztény vallásosság, de az általános- és középiskolában tantárgy a katolikus hittan, melynek során a japán fiatalok megismerkedhetnek a nyugati kultúrával is.

A verbita rendre Japánban 21 plébániát bízta. Sok plébánián nem csak japán, hanem filippinó és dél-amerikai közösség is működik; a külföldi katolikusok példamutatásukkal maguk is missziós munkát végeznek. Több plébánia tart fenn óvodát. A népességcsökkenés érinti a plébániákat is, egyre kevesebb a hívő és az óvodákba jelentkező gyerek.

A japán tartományban hangsúlyos a bibliismereti oktatás, valamint a JPIC (Justice, Peace and Integrity of Creation – igazságosság, béke és a teremtés megőrzése) misszió. Ez utóbbi területen a rendtartomány együttműködik a japán karitással; a rendtagok részt vettek például a segítségnyújtásban a 2011-es földrengés és cunami után.

A japán tartományban 22 nemzetből 136 verbita szerzetes él: 1 püspök, 118 pap, 4 szerzetes testvér, 13 seminarista.

Isao Kikuchi SVD érsek így összegezte a japán misszió helyzetét: „A japán társadalomban nehéz kézzelfogható sikereket elérni a missziós tevékenységben. A múltban a külföldi misszionáriusok tudtak iskolákat alapítani, angol nyelvi és művészeti képzéseket indítani. Az iskolákat a katolicizmus erődítményeinek tekintették az evangelizálás szempontjából. Ma is sok fiatallal van lehetőség találkozni az egyházi iskolában, és a katolikus főiskolák és egyetemek presztízse megmaradt, de ezek sajnos itt nem váltak a missziós tevékenység igazi helyszínévé.”

Japánban az egyház a közelmúltban aktívan részt vett a katasztrófaelhárítási projektekben. „Ezekkel az erőfeszítésekkel az egyház az irgalmasság cselekedetein keresztül tesz tanúságot az evangéliumról – mondta az érsek. – Persze ezek a tevékenységek nem vezetnek azonnal megkeresztelkedésekhez, de van remény, hogy sok ember, akit megérintett az evangélium szellemisége, közeledik az egyházhoz.”

Hajós Katalin

Távol-keleti pillanatképek

Freinademetz Szent József ünnepén

Az alábbi cikk szerzője egy eszperantó ösztöndíj keretében részt vett a verbiták Japánban található egyetemén egy posztgraduális közgazdasági doktori programon, és beleszeretett a kelet-ázsiai kultúrába. Utána több egyetem és kulturális intézmény meghívására bejárta az egész világot, és előadásokat tartott. Lapunk kérésére most Freinademetz Szent József emléknapja (január 29.) alkalmából a verbita rend első kínai misszionáriusával kapcsolatos gondolatait osztja meg az olvasókkal.

Aki a mennyországban is kínai szeretne lenni

Nem sokkal az 1848/49-es Habsburg-ellenes függetlenségi harcunk leverését követően, 1952-ben egy apró dél-tiroli ladin nyelvű faluban, mely akkor szintén a Habsburg-birodalomhoz tartozott, született egy fiú, aki később olyan erős missziós hivatást érzett, hogy belépett az akkor alapított verbita rendbe. Freinademetz József lett a rend első kínai misszionáriusa, aki – az akkori európai gyarmatosító hatalmak lekezelő és lenéző hozzáállásával szemben – egyenrangú barátaiként tisztelte a kínaiakat, kínai ruhákba öltözött, kínai ételeket evett, és a legenda szerint azt mondta, ő „a mennyországban is kínai szeretne lenni”. Segítőkézsége és a kínaiak iránti szeretete miatt a helyi lakosság is befogadta a messziről jött szerzetest, és elnevezte őt *Fu Sen-funak*, ami azt jelenti, hogy *a boldogság és szerencse papja*.

Csoda a déli hegyekben

Én az 1980-as évek első felében jártam a Nagoja városban lévő Nanzan Egyetemre, amelynek az írásjelei magyarul azt jelentik: a Déli Hegyek Nagy Iskolája. Az intézményt a verbita rend működteti. Az iskolahálózat felépítésében egy

magyar szerzetes is komoly szerepet játszott. *Ábri Gyula* a magyarországi kommunista egyházüldözések elől menekülve az első európai hajóval, amelyet a kínai polgárháború után átengedtek a Tajvani-szoroson, elutazott Nagojába, és ő lett az ott létrehozott szemináriumban a fundamentális teológia első professzora.

A szemináriumba járt két-három évvel később egy *Jamada Dzsun* nevű iskolatársunk, aki gyógyíthatatlan leukémiás volt. Az állapotát a Japán Vöröskereszt nagojai kórházában olyan súlyosnak tartották, hogy az orvosok szerint a családnak fel kellett készülnie a legrosszabbra. A szemináriumban viszont novénát (kilenc napos folyamatos imádkozást) kezdtek iskolatársunk gyógyulásáért. Freinademetz József közbenjárását kérve, és folyamatosan gyertyákat égettek a szeminárium kápolnájában. A kórház ötödik emeletén lévő kórterméből Jamada is látta ezeket a fényeket. Állapotában Szent József napja környékén váratlan javulás következett be.

Utána elfeledkeztünk az egészről, míg húsz évvel később a nagojai püspök elrendelte az eset kivizsgálását, annak tisztázását, hogy mi lett a beteggel, és hogy tartós lett-e a gyógyulása. Kiderült, hogy Jamada Dzsun életben maradt, és egy dél-japán egyetemen sikeres professzori karriert is befutott. Az esetről készült orvosi véleményben azt írták, „a gyógyulás gyors, teljeskörű és tudományosan nem magyarázható” volt. Ezután a vatikáni Szentek Ügyeinek Kongregációja az orvosi jelentést érvényesnek fogadta el és javasolta a dél-tiroli szerzetes szentté avatását.

Freinademetz József kanonizációjára a római Szent Péter téren került sor 2003-ban, amin én is részt vettem az akkor Pannonhalmán tanuló Gergő fiammal és Jamada Dzsunnal együtt, akit *II. János Pál pápa* magánkihallgatáson is fogadott.

Dr. Márkus Gábor

Hivatásgondozás

... Isten álma rólad.
... Isten ajándéka neked.
... Isten útja hozzád – és rajtad keresztül a világon mindenkire.

Mawasal M'bela Fabien svd atya

• hivatas@verbita.hu • +36 30 479 1620

„Igen, itt vagyok!”

Bemutatkozik a Szeplőtelen Szűz Mária Szolgálóleányai Szerzetesrend

A rendet 1971-ben *Joseph Kundukulam*, a trisúri szír-malabár főegyházmegeje érseke és *Joseph Vilangadan* atya alapította tizennégy taggal, akik magukat egészen a leányanyák és gyermekeik gondozására szentelték. Ez radikális lépés volt, hiszen a közvélemény megvetette a házasságon kívül teherbe esett nőket és gyermekeiket. A nővérek Trisúr környékén kezdték meg apostoli szolgálatukat a szegények legszegényebbjéi között, önmagukat teljesen az Úr kezére bízva, megvalósítva az evangéliumi tanácsok gyakorlását, a mély imából fakadó egyszerű életvitelt és a mindennapi munkát.

Védőszentjük a Szeplőtelen Szűz Mária, aki Isten akaratára azt válaszolta: „Igen, itt vagyok!” Ez lett a közösség mottója. Jelenleg Indián kívül Magyarországon, Kenyában, Németországban is jelen vannak. Összesen 258 fogadalmas nővér 15 egyházmegyében szolgál.

A társaság sajátos karizmája, hogy magát az emberi társadalom legszegényebb és leginkább megvetett rétegeinek szenteli, mint a leprás betegek, a leányanyák és csecsemők,

az idősek, a betegek, a fogyatékkal élők, ágyhoz kötöttek, a nyomormentes lakói, a HIV-fertőzöttek.

„Bármit tettetek, egynek is, e legkisebb testvéreim közül, nekem tettek!” (Mt 25,40). Az evangéliumi tanácsok gyakorlása által szentelik a nővérek magukat Istennek, és szó szerint követik az evangéliumok Jézusát. Mária, aki ott állt a kereszt tövében és elfogadta az egyetemes anyaságot, inspiráció a számukra, hogy Krisztust formálják meg minden ember szívében.

A rend 1994. június 5-én telepedett le Magyarországon, négy nővér érkezett *Kis György* nyugdíjas esperes-plébános meghívására Bakony-szentlászlóra. 1997. március 19-én további négy nővér érkezett *Adonyba Takács Nándor*, akkori székesfehérvári megyéspüspök meghívására. A nővérek a házi beteglátogatás és ápolás, a lelkipozozás, a hitoktatás, az iskolai napközi foglalkoztatás, az óvodai gondozás területén dolgoztak, illetve részt vettek a plébánia életében. 2003-ban a rend felépítette Adonyban a rendházát és a Szűz Mária Gondozóházat, ahol bentlakásos idősgondozás folyik.

Manjaly Annie vagyok, a Szeplőtelen Szűz Mária Szolgálóleányai Szerzetesrend magyarországi előjárója. Varakkarában (India) születtem; a szüleim nagyon mélyen gyökerező katolikus hitet gyakoroltak. Családunkban mindenkit erre neveltek. A hitünket közösen éltük meg a mindennapokban testvéreimmel, nagyszüleimmel, tágabb családom tagjaival. Köszönettel tartozom az isteni Gondviselésnek értük, a hitünkért, és azért, hogy elfogadtam és boldogan élem a hivatásomat.

Fiatalon, 1972-ben léptem be a szerzetesi közösségbe, mert nagyon tetszett a rászorulókkal való foglalkozás. Boldogan jöttem el otthonról Isten hívásának eleget téve, igent mondván neki, és ma is háborítatlan lélekkel élek. A szerzetesrendben először leányanyákkal, gyerekekkel foglalkoztam; Kenyában pedig hét évig törzsi népeket szolgáltam pasztorációs munkával.

1994-óta Magyarországon dolgozom nővértársaimmal. Pasztorációs munka, idősek lelkipozozása, óvodában és iskolai napköziben végzett munka révén ismerkedtem az itt élőkkel. Jelenleg egy ötven fős időstothont működtetve tapasztalom meg a mindennapokban Isten jelenlétét, szeretetét, gondviselését.

Személyes mottóm: „Aki nevéért elhagyja otthonát, testvéreit, nővéreit, apját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy a földjét, százannyit kap, s az örök élet lesz az öröksége”. (Mt 19,29)

Fogadalmaink szabadon adott válaszok Isten meghívására, hogy vele egyesült életet éljünk. Megszentelt életünk a mi nagylelkű válaszuk Jézus – aki alázatos volt, mindörökké tiszta és szegény – szerető hívására: „Kövess engem!” (Mt 4,19).

Egész életünket jellemzi a hármas aspektus: az engedelmesség, tisztaság és szegénység. Ezen ígéretekkel közelebb kerülünk Jézusnak, és elkötelezzük magunkat arra, hogy Isten iránti szeretetünket tettekkel bizonyítjuk. „Az én eledelem, hogy annak akaratát teljesítem, aki küldött, s elvégezzem, amit rám bízott” (Jn 4,34). Az engedelmesség ígérete által társaságunk nővérei magának Krisztusnak az életében részesednek, aki alázatos volt, és mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig az engedelmesség útját járta.

Jézus töviskoronája

A nagyböjt idején Jézus szenvedéseire emlékezünk. Bűnbánat, böjt, jótett, imádság – ezekre törekszünk a húsvétot megelőző negyven napban. Mindezek a test és lélek megtisztulásához vezetnek, hogy méltó módon ünnepezhessük a húsvét örömet.

Cselekedj te is minél több jót a nagyböjti időben, s tegyél kisebb lemondá-

sokat, hiszen ezek nyomán növekedni fog Isten országa! Minden megvalósult jótett és lemondás után színezz be egy-egy virágot vagy levelet Jézus töviskoszorúján! Törekedj arra, hogy mire elérkezik a húsvét, minden virág és levél be legyen színezve!

Az oldalt összeállította:
Vrazala Marianna

Húsvéti örömhír

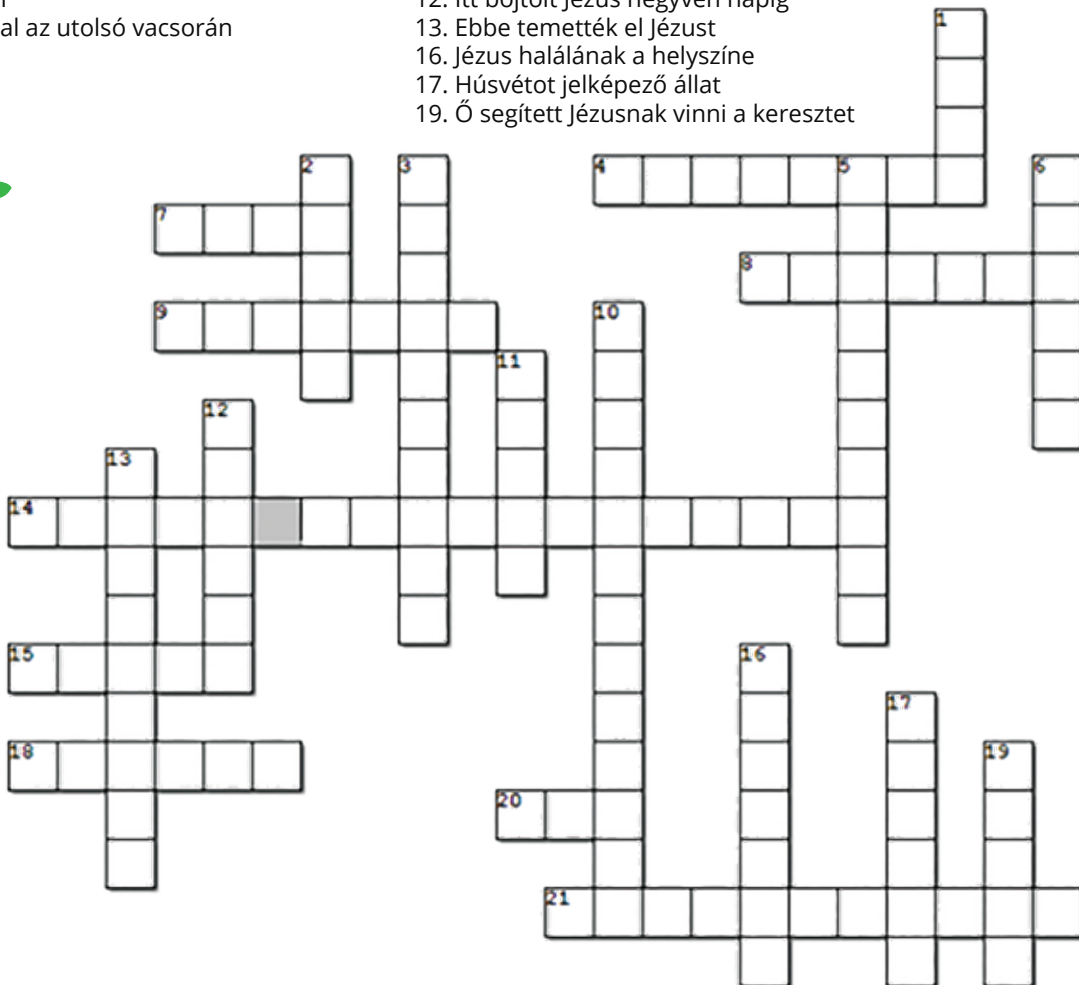
Találjátok ki a helyes válaszokat, majd írájatok be azokat a számokkal jelzett sorokba és oszlopokba! Ha jól dolgoztatok, akkor a vízszintes 14-es sorban megkapjátok a választ a következő kérdésre: Mit ünneplünk húsvétkor? Jó szórakozást!

Vízszintes:

4. Nagyböjti cselekedet
7. A nagyböjt liturgikus színe
8. Ennyi napig tart a nagyböjt
9. Ő ítélte el Jézust
14. A rejtvény megfejtése
15. Ilyen ágakkal integettek Jézusnak Jeruzsálemben
18. A keresztények legnagyobb ünnepe
20. Jézus vérének jelképezi
21. Ők voltak ott Jézussal az utolsó vacsorán

Függőleges:

1. Getszemáni ....., ahol Jézus sokat imádkozott
2. A hitetlen tanítvány neve
3. Virágvasárnap ebbe a városba vonult be Jézus
5. Jézus halálának napja
6. Jézus megtörte az utolsó vacsorán
10. A nagyböjt kezdő napja
11. Jézus árulója
12. Itt böjtölt Jézus negyven napig
13. Ebbe temették el Jézust
16. Jézus halálának a helyszíne
17. Húsvétot jelképező állat
19. Ő segített Jézusnak vinni a keresztet

Tavaly téli lapszámunk rejtvényének megfejtése Ferenc pápa egyik tanításából való, mely arról szól, hogy Krisztus titkát az Ő követőinek úgy kell bemutatniuk, ahogy azt maga Krisztus tette a Szentlélek által: „Földre hozni az Atya szeretetének tüzeit, szétválasztani a jót a rossztól, az igazat az igaztalantól.” Nyertesek: *Varga Lászlóné – Vitnyéd; Péceli Pálné – Sátoraljaújhely; Kovács Miklósné – Eger.* Gratulálunk! Aktuális rejtvényünk megfejtése az alábbi mondat hiányzó része: „Kérjünk tőle új tekintetet, amely [...]”; akkor a mi szemünk is meglátja majd az üdvösséget!” Beküldési határidő: **április 30.**

	3. RÉSZ	Óríméleti győzelem	Malterral dolgozik PL. a labda is ez	Tömegesen elő-növ. Fr. o. autójele	Többet hibáz írásnál Tsz. jele	Téveszti a súly megállapítását	Dobott, fr. (balett) Tövises növény	Sötétedés kezdődött Szeprihöz jó ez a bor?	Kérdőszó, személyre
	2. RÉSZ								
	Tanuló			Igekötő	A lottyan szó alapja				Emi kezd a flüge!
	Ha, angolul			1. RÉSZ	Erkölcstan				Elektromos alkatrész
	Dok-ok ellenőrzésére Kinn alszik, tájsz.	Tető-készítés Előadó hason. díja						Nagyon messzire! Tolat de nincs vége!	
	Igazgatótanács, röv.	Magyar Autóklub Egy viselet része		Dok. fajta azonosítója Vég nélkül etetne!					
	Him állatot ivartalanít Kinyílik		Etry-Exit System Nem időmérő után		Vkit átver, ... vele Ázsiai ország			Ébredni kezd! Kőkény angolul	
			Összekeveri a sőt! Nem ahhoz		Dúdoló szőcska O-vel rossz bor	Házi kedvence kutyája Jáfét fia, 1Kraón 1,5			Kezdődik az aratás! Vajon le származott!
	Gobleinkészítő, író Szana - ...!					Ered a Maros folyó! Hangulatjel betűjele!	M	Iszlám főnév Valóság, igazság	
	Tilalom Nők házastása Evang. Főisk. röv.	Legújabb döntés Övé						Morzejelek Páratlan megye!	
	Húsárus Indul a jelen!				Vízimadár Tihószó		Vörös németül Allati lakhely		
			Numero jele Rövid kötőszó	Zajos a méh Alapot készíti!				Szolnizációs hang Rómái 1000	